

سوریا لزم

نووسینی: معتصم ساله‌یی

ئهم جهنګه ترسناکه گه‌لی شتی به‌دوای خوئی دا راییچ کردو، هویه‌کی کاریکه‌ریش بوو بو سهره‌ئەلدان و بلاویونوه‌وی گه‌لی بیرو باوهر و رییازو قوتابخانه‌ی هونه‌ری. سوریا لزمیش به‌کیک بوو له ناکامه‌کانی جهنګی به‌کمی جیهانی له ره‌وتی رۆشیری دا. ئهم قوتابخانه‌یه ئه‌لقه‌یه‌ک له‌زنجیره‌یه‌کی درنژ پیک ده‌غنییت. له‌پیش ئهم ئه‌لقه‌یه‌دا، ئه‌لقه‌یه‌کی گرنگی که به‌دی ده‌کرت که ته‌ویش پئی ده‌ووترت رییازی به‌ری. ئهم رییازه به‌مزی به له سهدی نۆزده‌مه‌دا سهری هه‌لداو، گه‌لی نووسه‌رو شاعیر چونه ریزیوه وهک: بۆدلیرو مالارم و پامبوو فرلین و گه‌لی نووسه‌ری تر... ئهم شاعیر و نووسه‌رانه له سهرده‌یه‌کی جهنجالی و داڕزاوو داڕزاوندا ده‌زیان. هه‌روه‌ک ئهم سهدیه‌ی ئیمه، له‌و سهدیه‌شدا گه‌لی جهنګه و شه‌رو شوو هه‌راو هوریا به‌رپا‌بوو وهک شو‌رشی مهنزی فه‌رضلو شه‌ری حه‌فتاو کۆمه‌نی پاریس و شه‌رو جهنګه‌کانی ناپلۆنی به‌کم. یاخود چینی سه‌رمایه‌داری رۆژ له‌دوای رۆژ زیاتر چنګی له‌گۆشتی خه‌لکی به‌ش و پروت گیره‌کرد. ئهم هه‌موو دیاردانه بوونه هوی ناتۆمیدی و قات و قه‌یی خه‌لکی ئهم سهدیه. له‌لایه‌کی دیکه‌شوه ناییت ئه‌وه له‌یاد بکرت که ئهم سهدیه به‌ته‌کانیکی گورج و گۆل له‌ره‌وتی مرۆشایه‌تیدا داده‌نرت بۆ به‌ره‌و پشوه چون. شاعیران و نووسه‌رانی قوتابخانه‌ی به‌مزی هه‌روه‌ک خه‌لکی سهرده‌یه‌کیان به‌سه‌ر لی‌شیواوی و هیوا براری به‌وه ده‌زیان، به‌را‌ده‌یه‌ک ئهم نووسه‌رو شاعیرانه برۆزیان به‌رواله‌ته‌کانی به‌رحاوی هه‌ست پئی کراو نه‌ما. بۆ به‌ره‌ری هه‌ست و هوشیان په‌نایان ده‌برده به‌ر به‌مزی هیمما. (پامبی شاعیر به‌کیک بوو له‌وانه‌ی که سوریا لزمه‌که‌کان به‌باوکی گیانی خوئیان دای ده‌نن، شیعه‌ به‌مزی به‌کانیشی جی‌ی په‌زامه‌ندی ئهم ده‌سته‌یه‌یه. پامبوو زانیکی زۆر سه‌خت و سه‌یرو سه‌مه‌ری برده‌سه‌ر. گه‌ر سوریا لزمه‌کان به‌ده‌ستی ئه‌نقه‌ست نیه‌ندیکی نابه‌جی و سه‌یرو نارنیک بۆخوئیان دروست ده‌که‌ن تاخوئیان تیدا نوقم بکه‌ن، ده‌بینین پامبوو بارو دۆخی سهرده‌یه‌کی له‌هه‌لس و کهوت و کاری نارنیک و نابه‌جیدا نوقمی کردبوو. شیعه‌کانی شاعیر ناوینه‌ی ژبانی خوئیته‌ی. کاتیک شاعیر (که‌شتی‌ی مه‌ستی) ی بلاوکرده‌وه، خه‌لکی زۆر به‌توندو تیزیو، به‌ده‌نگی ناره‌زاییه‌ به‌روبه‌رووی بوونه‌وه، به‌هوی شیوه به‌مزی و ناوه‌رکه‌ نا‌ناساییه‌که‌یه‌وه که‌له‌گه‌ل نا‌کاری گشتی دا نه‌ده‌گۆنجان. شاعیر شیعه‌کانی له‌نیوانی ساله‌کانی (۱۸۷۱ - ۱۸۷۳) دا بلاوکرده‌وه، یانی له‌ته‌مینی شازده‌وه بۆنۆزده‌ سالی... شاعیر له‌ژبانییدا به‌گه‌لی تاقی کردنه‌وی جه‌رگه‌ بردا تیه‌ری ته‌نانه‌ت نووشی تاقی کردنه‌وی له‌شیش بوو. ئه‌وه‌ی

باس و لی‌دوان ده‌ریاره‌ی رییازیکی ئه‌ده‌یی و هونه‌ری و فه‌لسه‌فی وهک رییازی سوریا لزم و اما‌ن لی‌ده‌کات که‌یه‌ک به‌یه‌ک له‌هه‌موونه‌وه‌و هۆو پاپشته‌نه بکۆلینه‌وه که‌وا بوونه‌ته هۆو مایه‌ی سهره‌ئەلدان و پیکه‌هاتی ئهم رییازه. رییازی سوریا لزم وه‌کو هه‌ر رییازیکی دیکه‌ دومه‌لان ئاسایی له‌زه‌وی به‌که‌ی خوئی دا نه‌رواوه، به‌ه‌کو بارو دۆخ و زرووفیککی تاییه‌ت بووه به‌سه‌مای سهره‌ئەلدان و بلاویونوه‌وی. به‌دی‌زایی می‌ژوو ده‌بینین چه‌ند رییازو قوتابخانه‌ی فه‌لسه‌فی و ئه‌ده‌یی و هونه‌ری په‌یدا بوون و له‌نیو خه‌لکی دا شوین خوئیان کردۆته‌وه، خه‌لکیش کم و زۆر به‌پیریانه‌وه چون و بانگیان بۆ هه‌لداون. ئه‌ده‌یی یونانی کۆن بارودۆخی ئهم سهرده‌یه‌ی یونان بووه هوی سهره‌ئەلدان و چه‌سپ بوونی. له‌شانه‌ی به‌کانیان دا ده‌ره‌که‌وت که‌وا هیزیکی نادیار پال به‌ پال‌ه‌وانه‌کانیا‌نه‌وه ده‌نی‌ت و چاره‌نوویان ده‌ست نیشان ده‌کات. ئهم رییازه به‌بیرو باوهر و فه‌لسه‌فه‌ی باوی ئهم سهرده‌یه‌ی خوئیوه به‌نسه. به‌لام ئیستا له‌م سهرده‌یه‌ی ئیمه‌دا هیچ نووسه‌رنیک یاخود هونه‌رمه‌ندیکی ناتۆمیت په‌یره‌وی رییازیکی ناو‌ها بکات، بۆ نمونه‌وه شانه‌ی نووسیکی هاوچه‌رخ ناتۆمیت پال‌ه‌وانی شانه‌ی به‌که‌ی بکات به‌مه‌وه که‌ شوره‌ تابه‌ هه‌مه‌سی خواوه‌نده‌کان بچوولینه‌وه.

وه‌کو ووتمان هه‌ر بیرو باوهر و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی تاییه‌تی بگرین ئه‌وا ده‌بینین رۆل‌ه‌و جگه‌رگۆشه‌ی قوتابخانه‌ی سهرده‌یه‌کی خوئیته‌ی. سهدی بیستم به‌ سهدیه‌کی دژوارو جهنجالی داده‌نرت، هه‌ر له‌سه‌ره‌تای ئهم سهرده‌یه‌مانه‌وه، گه‌لێک بیرو باوهر و رییازو قوتابخانه‌ی هونه‌ری و ئه‌ده‌یی په‌یدا بوون و خوئیان به‌سه‌ر بیرو هۆش و میشکی نووسه‌ران و هونه‌روه‌ران دا سه‌پاند. هه‌ر له‌م چه‌رخه‌ جهنجاله‌مان دا گه‌لی شتی گرنگ و کاریگه‌ر روویان داو بوونه هۆو ته‌کانده‌ر بۆ ئهم هه‌موو رییازو قوتابخانه‌ن. له‌سه‌ره‌تای هه‌موویانه‌وه جهنګی جیهانی به‌کم دیت، هه‌روه‌ها کیشی چینه‌یه‌تی و نه‌ته‌وایه‌تی قوول بوونه‌وه و باری پشه‌سازی و کشت و کالی گه‌شه‌ی سه‌ندو، به‌جۆریکی سه‌رسۆر هینه‌ریش ئاستی خوئنده‌واری و زانست په‌ره‌ی سه‌ند. له‌لایه‌کی تریشه‌وه ژماره‌ی دانیشته‌وانی سه‌رزه‌وی به‌شیوه‌یه‌کی سه‌رنج راکیش زیادی کرد، هه‌روه‌ها گه‌لی شتی ترده‌که‌وتن و زۆر به‌گرانیش که‌وتنه‌وه له‌سه‌ر مرۆفاته‌ی و پاشماوه‌ی نا‌هه‌مواریشیان له‌دوای خوئیان به‌جی هیشت.

شه‌رو جهنګه له‌تیروانینی خه‌لکی ده‌گۆرن و وه‌ها‌ده‌که‌ن که‌وا به‌چاریکی دیکه‌وه په‌روانه‌ ده‌ورو به‌ری خوئیان، به‌رپا‌بوونی جهنګی به‌کمی جیهانی و تیه‌ره‌بوونی هه‌روا به‌سانایی به‌سه‌ر بیرو هۆشی خه‌لکی دا رانه‌بوورد، به‌ه‌کو

سیره نو تاقی کردنه وانای له شیعره کانی دا ره نگیان داوه ته وه . رامبو هر دم
 ندی ووت (به لیمم به خوم داوه . . که خوم له ره وشت نرمی دا بشاخنم) وه های
 خچه چوو که نه و نارنیکانه دهی گه نه پلهی بینین (الرؤیا) . . یا خود دهی
 ووت (من به کیکی ترم) ثم ووتیهی جری په زامه ندی سوریه کانی بوو .
 شاعر به هم مو شتیکی نائاسای هه لده ستا به برادهی ره وشت گوزانندن له نیو
 جلباودا . رامبو فرلین بیوونه سردم و بن دمی خه لکی نو سردمه ،
 مهوی نو په میوه ندیه ناوینزه می که له نیوانیان دابوو . رامبو له نوزده سالی دا
 مبهک جاری بیری بیری له شاعر نووسین هینا و دمی به نیش و
 کوربیری بازگانیی کرد . له کوتای ش دا له نه فریکادا پیسه کی توشی
 مخوشیه کی سخت و گران هات و بریانه مو له پاشانیش دا مرد .

(مالارمی) هر وهک رامبو پلهو پایه کی بلندی له لای سوریه کانی هه به .
 هلمستی (هیرودید) ی رهمزی شاعر کاریکی زوری کرده سر بیرو هوشی
 سوریه کانی . ثم هه لسته له نه ووت و شمش دیر پیک هاتوو . شاعر له
 (توروزن) دا له ساله کانی (۱۸۶۵ - ۱۸۶۶) دا نووسیو ته یه دووا به دووای
 مرفی شاعر له سالی (۱۹۲۶) دا بلا و کرایه وه . ثم هه لسته بریتیه له
 دایلوگیک له نیوان (هیرودید) ی شوخ و دایه نه که ی دا . شاعر ثم هه لسته ی
 به شیوه کی رهمزانه ی ناراسته و خو دارشتوو . هیرودیدای شنگ دهی ویت
 خوی له گه ردوون دا بتوینتیه و تاهه ردووک بین به بهک پارچه به ونیه ی
 گومهر نیک که پارچه به شیکه له گه ردوون دا . شاعر له
 هه لسته یدا دهی ویت نه و به لیمت ، که مردن و جوانی بهک شتن و
 نیمه کتر جودا نانه وه . بایه خیکی زوری به شیوه و جوری دارشتی
 هه لسته که ی داوه . رزویک (دیگا) ی ونه کیکی کارتی کراوی بدل
 شکستیه و به خوی و هه لسته که یه بو کن شاعر ده چیت و پی ی راده گه به نیت
 که نه و هه لسته ی له ناکامی ته قه لایه کی دورو دریزدا نووسیو ته وه .
 شاعرش وه لای هونه رهنده دده ته وه ده لیت (باشه نه ی دیگا ، به لام
 هه لسته له بیر پیک نایهت ، به لکو له ووشه پیک دیت) ^(۱)

کارتی کردنی (لوتریامون) ی رهمزی ، له شاعرانی تری ریزیازی رهمزی
 بوسه سوریه کانی که متر نه بوو . ثم شاعیره وهک زور به ی شاعیره رهمزیه کانی
 زیانکی زور سخت و دژواری برده سهرو له تمه نی بیست و چوار سالییدا
 نه (۱۸۷۰) دا کوچی دووای کرد . (سروده کانی مالدورن) له کانی خودا
 زور به گران و زحمات خوی ده گه باند به رده ستی خونهران . له
 هه لسته دا شاعر وهک سوریه کانی به شیوه کی ناراسته و خو به ره و ناخی
 شنه کانی شوپده بیته وه . پروالته شنه کانی که وهک خویان هه ن دهریان
 نبریت ؛ به لکو به برای نه و ده نیت شاعیر جیهانه نادیده کانی پیش
 نهدایک بوون و پاش مردن دهر بریت . یا خود به برای شاعر ده نیت شاعران
 خویان له گیزی سهردهم دوره به ریز بگرن . ! (سروده کانی مالدورن) پره
 لهشتی سهیرو سهرنج راکیش ، زور جار ناوی مارو میروو جرو جانموور
 هاتوون وهک (ماسی قرش و بوق و نه که پوس و قرزانگه و . . هتد)

شاعر وهک ده زانین له سوزو بیرو نه ندیشه و ونه پیک دیت . شاعرانی
 پیش ریزیازی رهمزی ونه ی شنه کانی و دورو به رو ناخ و دهر وون و سوزو
 نه ندیشه ی مروقیان به شیوه کی وهما دهر دهری که زور له واستی و پرواله
 نه کانیانه و نیک ده بوونه وه . هه روه ها راسته و خو هه لس و کهوت و ته عامولیان
 له گه لدا ده کردن . به لام ، رهمزیه کانی ثم رنجکه به بیان شکاند ، دووای نه وی
 که به شیوه کی هیمایی ناراسته و خو له شت دعووان و وصفیان ده کردن و
 ونه بیان ده گرتن . سوریه کانی پیش به رهمزی هه مان نهریت ده کن بو
 دهر برینی هه ست و ونه گرتنی شنه کانی . به لام به شیوه کی سهر سوپه نهر
 جیاواز تر . !

سوریه کانی دژوای پروالته شنه کانی ده و ستن ، به راده بهک مه نیتی
 عه قیل و سوزی قول ، له کاره کانیان دا دورو دمه خه نه وه ، سوریه کانیان
 به شیوه کی جودا تر له وهی که هه به رهنگی شنه کانی له به رهمه کانیان دا
 دهر دهره خه گه لی جار ده بینین نامرازو نامیری پیشه سازی له گه ل ماده کانیان دا
 ناوینته ده کن تا به رهمه کانیان له سوزو بیری قولی هینم و راسته و خو
 بپازین .

پیش نه وی قوتابخانه ی سوریه کانی بیه کایه وه و و کور ریزیانکی نه ده ی و
 هونه ری و فلسفه ی خوی به نیت ، ریزیازی دادایزم له شارادابوو ، وه کو
 ریزیانکی نائاسایی و نووقم بوو له نیو دهریای پر له نه نیتی له رزوک دا . ثم
 ریزانه واته دادایزم هه ر له سه رته ی په دابوو نیوه توری مردن و له ناچوونی
 له گه ل خوی دا هینا به روه وه ، ثم ریزانه په رهمزی و بیرو باهر ریکی تایه تی
 ده ست نیشان کراوی نه گرت سووه خوی هه دووا به دوای شهری گیتی
 به که مه وه بی هووده ی و سه رلیشیواوی که ته وواو خوی به سه ر خه لک دا سه پاند
 به تایه تی له سایه ی بژیمی سه رمایه داری دا که پارو پوول له ژبانی رزوانه دا
 پله ی به کم وهرده گرت

گه لی له هونه رهنده و روشنیان به شداری شهری گیتیان کرد بووو به چاوی
 خویان نه وه هممو کاره ساته جه رگ بر و دلته زینانه یان بینی ، ته نانه ت به شیکی
 زوریش له روشنیان له و شه رده له نیو چون . له جهنگه دا ملیونه ها کهس
 له نیو چون ، هه روه ها چندین شارو ناوی و کارگه خاپوور بوون هه موو ثم
 کاره ساته نائاسایی و پر له نه شکه نجان به بوونه توری دوست بوونی . په یفی
 داداش مانای نه سه دارینه مندالان ده به خشت . وه کو ووتمان ثم دهسته به
 هیچ نامانجیکیان نه بووو بو هیچ بر وایه کی مروقیان تی نه ده کوشان

ناهه سواری شهر وای له دادایسته کانی کرد بووو کهوا بر وای به هیچ جوړه
 پیوانه بهک نه کن و هه رچی پی ی ریسو داب و نهریتیک بی شیل بکن ،
 له به کی له کوربه کانیان دا نه ونده قسه ی پرو پوچ و بی مانایان خوینده وه تاوه کو
 له نه نجام دا له لایه ن جه ماوه ری کوربه که وه درانه بهر به ردو تیل به لام
 کوربه کانیان بهو کاره زور شادمان بوون و ووتیان خه لکه که ش گیانی دادایزم
 جوړه له شیان وه و کوربه که مان سه رکه و تنی بهدی هینا . . . !!

کپ بوونه وه له ناچوونی ثم بزوتنه وه به له پردا شتیکی چاوه روان نه کراو

نه‌بوو... بگره کاریکې ناسایې بوو چونکه هر خوی له‌گه‌ل له‌دایک بوونی خوی‌دا تووی پووکسانه‌وی خودی خوی له‌گه‌ل دا هینا. هر له‌پاش له‌نیوچوونی دادایزم دا سوریا‌لیزم سهری هل داو هاته‌گوره‌ه گه‌لی له‌نورسهر هورمه‌ندان خویان دایه دم لافاری سوریا‌لیزمه‌وه، ته‌نانت به‌شیک له‌وانه‌ی پیشتر لاهی دادایزمیان لی‌ده‌دا چورنه باوه‌شی سوریا‌لیزمه‌وه وکو «نراگون و بریتون و ته‌پولنیرو ماکس نارنیست و فیلیب سوزو گه‌لیکی تریش» پاشان شاری پاریس بووه مه‌لبندی سوریا‌لیزم.

سهرباری بنه‌مای فلسفه‌ی و نه‌عمی ده‌توانین شهری گیتی‌ی به‌کم و چوند بیرو باوه‌ریک دست نشان بکین وکو هوی کاربگر له‌بو له‌دایک بوونی نم ریازه... ناله سده‌یه‌ی نیمه‌دا گه‌لی بیرو باوه‌ری ناعه‌قلیانه هاته کایه‌وه گه‌وا زوره‌پان دووره پریز له‌جهانی راسته‌قینه دموستان و خویان ده‌اویشته جیهانی نه‌ندیشمو نادیارو فنتازیاه.

له‌سهره‌تای سده‌ی بیستم دا به‌تایه‌تی له‌سالی «۱۹۰۵» دا زانای نه‌لمه‌مانی «ته‌لیبرت نه‌نشاین» تیوره ناوداره‌کمی خوی ناشکرکرد گه‌وا به «تیوری نسبت» ناسراوه... به‌په‌ی نم بیردوزه کات و شونین و گه‌لی دیارده‌ی تری روزه‌ن سینین و مولفق نین، نم بیرانه‌ی نه‌نشاین گه‌لی بیرو باوه‌ری چه‌ساوی کوئی پوچ کرده‌وه... به‌لام مخابن هه‌ندیک لایه‌ن سهرکه‌وتی نم تیوره‌پان به‌هل زانی و له‌په‌نایه‌وه هه‌لیان کوتاه سهر ریساو باوه‌ری له‌بسه‌رچساو گیراو تاوه‌کو سهرنگومیان بکین و یوه‌کجاری بیان سهره‌وه... هه‌ولی بی‌ووچانیان سه‌لماندنی نه‌وه‌بوو گه‌وا هه‌موو شتیک له‌گه‌ردوون دا نیسی ورپزه‌یه‌و ریک و پیک و راست و ره‌وان و جی‌ی متمانه نین و ییری مروقیش وکو هه‌ر شتیکي دیکه ریزه‌مین و جی‌ی پروا نین. نه‌وه‌پان له‌بیرهو برده‌وه گه‌وا سهرباری نه‌وه‌ی زوره‌ی دیارده‌کانی ده‌وریه‌ر راسته‌په‌کی سه‌دا سد نین به‌لام هه‌موو شتیک له‌سهردم و بارو زرووفیکی تایه‌تی دا پیوانه‌په‌کی خوی هه‌به، چونکه گه‌لی له‌و پیوانانه له‌سهردم و قوناخیکی تایه‌تیدا زیاتر له هه‌ندنی پیوانه‌ی تر له‌راسته‌وه نریک ده‌بنه‌وه.

هه‌ر له‌م سده‌یه‌ی نیمه‌دا «بیرگسون‌ه‌ی فه‌یلمه‌سوف وستی کوشک و ته‌لاری عه‌قل و ژیری خاپوور بکات و له شونینی دا مه‌زنه «حدس» دابه‌م‌زینیت... به‌په‌ی نم فه‌یلمه‌سوفه (حدس) له‌میشک و ییری مروف دا هه‌موو شتیکه نه‌ک عه‌قل. هه‌ر نم «حدس» شه گه‌وا ده‌توانیت په‌ی به‌بوونی عه‌قلی بی‌کوتایی به‌ریت نه‌ک عه‌قلی رووت. نم مه‌زنه‌په‌وه‌کو بوونیکي راستی نه‌م‌ترازو له‌پال عه‌قله‌وه خوی مه‌لاس داوه‌و کاری روزه‌انه‌ی ده‌بات به‌ریه...!

سهرباری زوره‌ی نه‌و بیرو باوه‌پانه سوریا‌لیسته‌کان گوشادول خوش بوون به‌تیوره ده‌روونی‌په‌کایی «سیگموند فروید». به‌تایه‌تی نه‌و تیورانه‌ی گه‌وا باس له‌بی ناگایی ده‌کن. نم دکوره نه‌ساوی‌په‌ کاریکي راسته‌وخو ده‌ست پی‌کسراوی کرده سهر به‌زه‌م و هه‌لس و کهوت و په‌فتاره‌کایی سوریا‌لیه‌کان... فروید عه‌قلی مروف ده‌کاته‌سی به‌شه‌وه: به‌کم به‌شی

ناگایی «الشعوره» نه‌رکی نم به‌شه‌ش نه‌وه‌په گه‌وا په‌پوه‌نده‌کایی مروف له‌گه‌ل ده‌ورو به‌ردا بگونجینیت. دووه به‌شیش له‌عه‌قلی مروف دا پیشووی ناگایی په «ماقبل الشعوره» نم به‌شه‌ش بریتی په له‌و بیره‌وه‌ریانه‌ی که مروف ده‌توانیت به‌ناسانی بو هه‌ست و هوشی ناگاداری خوی بیان گه‌پنینه‌وه نم به‌شه ده‌که‌وتنه نیوان به‌شی ناگایی و به‌شی سی‌به‌مه‌وه له‌عه‌قلی مروف دا گه‌وا فروید به‌بی‌ناگایی «الاشعوره» ناوی ده‌بات. به‌لای فرویده‌وه بی ناگایی له‌گرنگترین به‌شه‌کایی عه‌قلی مروفه‌وه، له‌شاکامی کوپونه‌وه‌ی نه‌و هه‌موو پالنه‌رانه پیک دیت که‌فروید به‌بخاهو به‌نه‌ریتان داده‌نیت، که‌وا بریتین له‌ ناره‌زووه سهرکیشه‌کان (الغرائین) وه‌ک: تینونیتی و بریتینی و سیکس. نم شتانه‌یش به‌په‌ی فروید باه‌تی سهره‌کین.

(فروید) له‌هه‌مان کات دا که‌سایه‌تی مروف به‌په‌ی تیوره تایه‌تیه‌کی دابه‌ش ده‌کات به‌سی به‌شه‌وه نم سی به‌شه‌ش بریتین له: به‌شی به‌کم که‌به (Ego) یاخود (خو - من) ناوی ده‌بات. نم به‌شه به‌کاری نیویری و گونجاندن له‌نیوان جیهانی واقع و (خوی) نزمدا هه‌لده‌ستیت به‌م پیه‌ش مروف ده‌پارزینیت و، ناره‌زووه‌کایی له‌پیناوی نامانجه راسته‌قینه‌کان دم کورت و ته‌س ده‌کات. نم به‌شه ده‌که‌وتنه به‌شی هوش یاخود به‌شی ناگایی (الشعور) له‌عه‌قل دا.

دووه‌م به‌شی که‌سایه‌تی مروف. (فروید) به (supery ego) یاخود (خوی به‌رن) ناوی ده‌بات. نم به‌شه له‌شاکامی داب و ده‌ستور و په‌روه‌ده‌ی خیزانی و ثابین و ویزدان پیک هاتوه‌وه. به‌کاری چاودیری و سانسوری (خو) هه‌لده‌ستیت و فه‌رمانی ده‌داته‌سهر له‌کاتی پی‌لارکردنه‌وه‌ی دا له‌جاده‌ی راستی و دروستی داو هه‌میشه هه‌ره‌شه‌ی ناراسته ده‌کات. نم به‌شیش له‌که‌سایه‌تی مروف دا ده‌که‌وتنه خانیه‌ی پیشووی ناگایی‌هوه له‌عه‌قل دا. به‌شی سیه‌م له‌که‌سایه‌تی مروف دا. فروید به (id) یاخود (خودی‌نرم - نه‌و) ناوی ده‌بات. نامانجی سهره‌کی نم به‌شه تیزکردنی ناره‌زووه‌کانه، جاگه‌ر به‌هوی ریه‌کی ناره‌واوه بیت یاخود ره‌واوه. نم به‌شه له‌و هه‌موو ناره‌زووانه پیک دیت که‌پشتاو پشت له‌باوبایرانه‌وه بومان ماونه‌توه. نم به‌شیش له‌که‌سایه‌تی مروف دا ده‌که‌وتنه خانیه‌ی ناگایی‌هوه له‌به‌شی عه‌قل دا.

سوریا‌لیسته‌کان هه‌ول و ته‌قله‌لیان په‌نا برده‌به‌ر به‌شی بی‌ناگایی بوو بوذه‌برین و داربشتی به‌ره‌مه‌کالیان، جاتیتر له‌بواری شیهر نووسین دا بیت یاخود له‌تابلوی هونه‌ری دا بیت. ده‌بینین هونه‌رمه‌ند خوی له‌پرواله‌تی شه‌کان دوور ده‌خاته‌وه. نه‌و شتانه ده‌ده‌سرن که هونه‌رمه‌ند له جیهانی بی‌ناگایی دا ده‌رکیان پی‌ده‌کات. بویه ده‌بینین هونه‌رمه‌ندیکي سوریا‌لی دم و چاو بو‌سروش‌ت دروست ده‌کات. یاخود هونه‌رمه‌ند په‌نا ده‌باته به‌ر خه‌ون بو‌داربشتی تابلو‌کایی و گه‌لی شتی تر له‌م باه‌تانه. به‌تیکرا سوریا‌لیه‌کان خویان به‌بیروبیاوه په‌کایی (فروید)‌هوه ده‌به‌سته‌وه. نه‌وه‌ی جی‌ی سهرسورمانه فروید خویشی شتیکي روون و ته‌واوی ده‌براره‌ی تیوره‌کایی خوی نه‌ده‌زانی، جگه له‌و تا‌قی‌کردنه‌وه تاکیه‌ی خوی نه‌بیت به‌تایه‌تی که‌ پزیشک بوو و په‌پوه‌نده‌کی

زوری له گه ل ټو که سانه دا هه برو که تووشی نه خووشی ده روونی ده بوون (دان به ودا ده نیت که خووی له هه موو کهس نه زانتره، گهر به کیک هاتوو داوای نه عرفینکی ته اوای سروشتی راسته قینه چوینه تی بی ناگای ی لی بکات).^(۱) ههروه که دس نشانمان کرد، کاره ساته کانی جهنگی په که می جیهانی بوونه هوی ټهوی که و شووره کانی عقلی دهروه له بهرچاوی هه ندیک خاوه ن بیره وه برووخین. (فرؤید) په کیک بوو له وانه ی که جهنگ کاری ته اوای کرده سهر بیروباوهرو بوچوونه کانی. خوی له م باره یوه ده لیت: (عقلی ناووه راست گوئی که پته وترمان له راستی سهره ومان بی ده به خشتیت. عقلی ناگادار به بیرنکی ده ساو دس کراوی و گه مژیه یوه کاره کات، به به لگی ټهوی که عقلی مرؤف نه ی تووانی کاره سات و جهنگ دووربخانه وه)^(۲) فرؤیدو هه موو ټه وکه سانه ی ټم جوړه بیرو باوه ریه یان ده رباره ی عقل هه به، ټهویان نه بیر ده چیت یاخود له بیر خویان ده به نه وه، که بهرپابوونی ټو جوړه جهنگ و شهرو شوړانه هویه کانی بوکم و کورپی عقلی مرؤف ناگه رینه وه به لکو هوی جهنگی په کم و دووه می جیهانی بسروشتی کومه لگای سهرمایه داری ده گه رینه وه. گهر بیت و له هوی بهرپابوونی هه ردوو جهنگه جیهانی که بکوئینه وه، ټهوه زور به ناسانی بو مان روون ده پینه وه، که و جهنگیکی نیمپریالی بووه. ولاته گوره سهرمایه داره کان له پیناوی به چنگه هینانی زیاتری ولاته بی ده سه لانه کاند، ټو جهنگه یان هه لگرساند. ولاته سهرمایه دارو په گز به رست و کونه ویسته کان ده سه لانه کانیان کرده خیزراکی لووله توپه کان له گوره پانی جهنگه ناره واکانیان دا. هه ټو پڑیمان ده نه هوی هه ل گیسراندنی جهنگ، نه که عقلی مرؤف که پیروزترین و بهرترین ناگامیکه له ناکامه کانی ټم گه ردونه دا. هه عقلی مرؤف تاکو ئینا تووانیوه تی به زور شتی سهرسو رهینه رو پیروز هه لبتیت و کومه لگای مروقیه تی له رووی شارستانیه تدا پیش بخت. فرؤیدو هه موو ټو که سانه ی که دژی عقلی ناگاداری مرؤف ده وه ستن و به روویدا ده جهنگن و، جاری بووک کردنه وه ی بده دن، بیانه ویت و نیانه ویت خزمه ت به بیرو باوه ری نیمپریالی و نایدیای کونه به رست ده گه یه نن، جا گه به شیوه یه کی راسته و خو بیت یاخود به شیوه یه کی ناراسته خو بیت. پابلو نیرودا ده لیت:

(سهرمایه دار شیعریکی ده ویت که تابوی بکرت له واقع داپروایت، ټو شاعیره ی به نان ده لیت نان و، به می ده لیت می جی مه ترسیه له سهر سهرمایه داری نیوه مردودا)^(۳)

سوریه الیه کان به هوی ټیک شکاندن عقله وه، هه موو وینه بینه اوه راسته قینه کانیان داخان کرد، یاخود سهره قولیان کردنه وه. بهو بیانوه ی که له رووانگای بی ناگایه وه بو کاره هونه ریه کانیان ده چن. ههروه ها له ناکامی سوود وه رگرتن بوو له هه موو ټو وینه ناراسته و خور به مزیانه که شاعیره رهمزیه کان بی هه لده ستان. وینه شیوه کاری له و گورانکاریه نوی خووازیانه بی بهش ټهو که نهمه تی نووسید دا روویان دا. له سهره تای سه ده ی بیسته مدا جه ن هه ره مه دیت وک پیکاسو

پراک شیوه ی نوی خووازیان خسته نیو بهرهمه کانیانوه مو قوتابخانه ی (کوئیم) خسته کی یان دامه زراند. پیکاسو له تمه می بیست و پینج سالیدا ده ستی له وینه ی ناسای راسته قینه وه ردا. له سالی (۱۹۰۶ - ۱۹۰۷) دا له شاری پاریسدا تابلوی (نافره تانی نافیون) ی کیشا. له م تابلویدا هونه رمه مند وینه ی مرؤفی ناسای له خاصیه ته بهرته بینه اوه کانی داپرکرد. پیکاسو له م تابلویدا وینه ی جه نده نافره تیکی رووخاوی کیشا، نه که وک ټهوی که خویان هه ن. به لکو به شیوه یه کی جیاوازتر له بوونی خویان و، یاساکانی مه زوررو پیوانی ټندامی له شی ټیک شکاندو، روژ به روژ زیاتر شیوه ی خسته کی له بهرهمه کانیاندا رهنگیان ده دابه وه. گهر بیت و هونه رمه ندی کوئیم وینه ی نه نشتی چه ی رووی ټاده میزادیک بکشتیت، ټوله هه مان کاند رووی نه نشتی راسته ی ټو ټاده میزاده مان بو ده کشتیت. سوریه الیه کانیان هه مان نه ریت ده گرنه بهر بو ټیک شکاندن رووی شته کانی به لام به شیوه یه کی جیاوازتر. به کورنی سهره لاندی قوتابخانه ی سوریه الیزم له ناکامی ټو هه موو رووداوو تاقی کردنه وه هونه ری ټه ده بیانه بوو، که به ک به خدوی په کدا هاته کایه وه. بازانین ووشه ی سوریه الیزم چه و له چه وه هاتوووه مانای چه ؟

(تایریزیاس) له ټه فسانه ی یونانی دا، په یامه ریک بووه له شاری (تیه) دا، ټه نیشای خوواوه ند، یاخود (هیرا) که ټه میش هه رخوواوه نده له پینای چاو بی به شی ده کات، به لام به هه ری بینه تی دوو روژی بی ده به خشتیت. ده ووتریت گویا تایریزیاس نوقلانه ی خرابی بو زوری ی رووداوه کانی ټه فسانه کان دابوو. ټم پیغه مبه ره سهره ی ټهوی پیاویش بووه به لام وک ژن دوو مهمکی شو ری داچه کای هه بووه. ټه پوئینیری شاعیر ټم ټه فسانه یه ی کردوه به که ره سه و مایه ی شانوگره یه که ی که به ناوی دوو مهمکه کانی تایریزیاس) هوه بوو. له سالی (۱۹۰۳) دا ده ستی به نووسینه وه ی کردوه له سالی (۱۹۱۷) دا ته اوای کردوه. له م شانوگره یه دا زور شتی سهره ناسای رووده دن، که میشکی مرؤفی ناسای یانان سه لمین. مه به ستی نووسه ریش ټهوی ده گه یاند که و زوربوونی ژماره ی خه لکی ده پینه هوی په ره سه نندن و گه شه سندن و ولات، خووشی ټم شته ی له پینه کیه که ی دا ده ست نیشان کردوه (ټه پوئینیر) ناوی ټم شانوی یه ی خوی نا «درامای سهروی سروشت» (ټم شانوگره یه کاریکی ته اوای کرده سهر نووسه ره ناماقووله کان که و له پاش سالانی په نجاکانه وه ده ستیان دایه نووسینی شانوی یه ناماقووله کان. هه ره له و سالی که و ټه پوئینیر ټم شانوی یه ی بلاوکرده وه، «دیباگلیف» شانوگره ی نمایشی (العرض) دهره فیا که سیناریوکه ی «ژان کوکتوه» نووسیووی و (سانی) یش موسیقا که ی بو دانا بوو، «پیکاسو» وینه ی بهرگ و دیکوری بوکیشا بوو. له راستی دا پیکاسو وینه ی ټه سپیکی بو دیکوری شانوگره یه که کیشابوو، «مه دام دؤنوی» ټه شبیه ی کردیو به داریک که بی ده که نیت. ههروه ها هونه مند وینه ی دوو گالته جاریشی کیشابوو. ټه پوئینیری شاعیر له پروگرامی بالی که دا ووتیه کی نووسی بو تی دا هاتوو که و سوریه الیزم «sur realism» یانی (سهروی واقع

به‌زمانی فەره‌نساوی) لەم بەلانی‌یەدا پێک هاتوو ئەمەش بەکەم جار بوو کەوا بەیغی یاخود زاراوی سووریالی بنووسریت. ئەپۆلیتیر بە داھینەری ناوی ئەم قوتابخانەییە دادەنریت. لەنامەیەکیدا کە لە مانگی مارس سالی ۱۹۱۷ دا بۆ «پۆلی دیرمی»ی پەوانە کردبوو تی‌ی‌دا هاتبوو کە ووشەی (سەروری واقیع - sur realism) لە (سەروری سروشت - sur natu ralism) پەسەندکراو ترە. هەر وەها شاعیر لەو نامەیەدا دە‌ئیت ئەم ووشە‌یەش لەفەرھەنگدا بەدی ناکریت.

سووریالیستەکان هەردەم پەنا دەبەنە بەر جیھانی نادیارو وون، بەرای ئەوان گەوھەری راستە‌قینەیی دیاردەکان بە‌چاو نابینرین چونکە خۆیان لە‌پالی پڕوالتەتی تەن و بونە‌وەرەکان دا مە‌لاس داو. وەکو دەرەدە‌کە‌وینت یاوەرانی سووریالیزم دۆزینی سەر‌سەختی واقیع و ژینگەن هەموو تە‌قە‌لایە‌کیشیان لە‌بۆ دۆزینە‌وێتی ئەو دوورگە نادیارو شار‌اوانە دە‌خەنە کار کە‌گواپە چاوی مرۆ‌فی ئاسایی و سادە نایان ببینت و پە‌ی‌ی‌ان پێ نابات. هەر لە‌گە‌ڵ سەر‌هە‌لدانی ئەم قوتابخانە‌یەدا وە‌کو مرگێ‌یەکی شادی بە‌خش، گە‌لی لە‌وینە‌کیش و نووسەر و شاعیران و خواوەن بیران پێ‌شوازیان لی‌ کردو چونە ژیر ئالایە‌و. بگەر زۆریە‌ی دادایی‌یە‌کانیش پشیمان لە‌ری‌یازە‌کە‌ی خۆیان کردو چونە ریزی ئەم قوتابخانە نوێ‌یە‌و.

هەموو دۆزینە‌وێتی داھینانە‌کانی رە‌مزیزە‌کان لە‌مە‌یدانی شیعردا بوونە بری‌خۆش‌کەرێک بۆ‌ری‌یازی سووریالیزم. . . سووریالیە‌کان هەر وە‌کو رە‌مزیزە‌کان بە‌ری‌گە‌یەکی راست دا بە‌رەو بوونی شتە‌کان نارۆن، بە‌ل‌کو چە‌ند پێ‌چ و پە‌نایە‌ک دە‌گرنە بەر تاوێ‌ک دە‌گە‌نە ئەو خالە‌ی کە‌وا مە‌بە‌ستیانە ئەمەش بە‌و بیان‌وێتی کە‌گواپە هەر چە‌ند بە‌سەختی و ناراستە‌وخۆیانە بە‌رەو رۆوی دیاردە‌کان ببە‌و ئە‌وا زیاتر لە‌ نە‌ه‌نی بوونیان تی‌ دە‌گە‌ن و دە‌چنە ناخیا‌نە‌و. . . ئەم دە‌ستەو تا‌قمە بۆ‌ بڵاو‌کردنە‌وێتی و دە‌ر‌پ‌رین و رۆون کردنە‌وێتی بیرو راتایە‌تیە‌کانیان دە‌ستیان دایە نووسین و بڵاو‌کردنە‌وێتی بە‌یاننامە‌ی تاییە‌تی (ئەندری بریتۆن)ی پرا‌سە‌ری ئەم رێ‌یازە چە‌ند نووسین و بە‌یاننامە‌یەکی بڵاو‌کردە‌و. بە‌کە‌م بە‌یاننامە‌ی لە‌سالی ۱۹۲۴دا بڵاو‌کردە‌و، لەم بە‌یاننامە‌یەدا خالە سەر‌کە‌یە‌کانی رێ‌سە‌وێتی رێ‌یازە‌کە‌یانی دە‌ست نیشان کردووە. ئەم رێ‌یازە بە‌پێ‌چە‌وانە‌ی دادیزمە‌وێتی کە‌وا تە‌نها چە‌ند بیرو باوە‌ر و رێ‌یازێکی دیاری‌کراوی هە‌بوو. ئەم رێ‌یازە نوێ‌یە چە‌ندێتی ئە‌دە‌بی و ھونە‌ری بوو بگەر ئە‌و‌ئە‌ندە‌ش فە‌لسە‌فی بوو ئە‌مە لە‌گە‌ڵ ئە‌و‌ئە‌ش دا کە‌وا فە‌یلە‌سوفیشیان نە‌بوو. ئەندری بریتۆن لە‌پێ‌ناسە‌کردنی سووریالیزم دا دە‌ئیت: «(سووریالیزم): می‌ یتە‌یە و ئامیری و دە‌روونی و تاکی رۆوتە، مە‌بە‌ستی دە‌ر‌پ‌رینە گەر بە‌ووشە بیت یاخود بە‌نووسین یان بە‌ھەر رینگە‌یەکی تری‌ت لە‌شیاو‌رە‌کانی بیرو راستە‌قینە، تیر‌کردنی مێ‌شکە لە‌و‌دە‌مە‌ی کە‌وا هە‌موو چاودیری و سانسۆریەکی عە‌قل وون دە‌بن، لە‌ھە‌موو با‌یە‌خیکی جوانی ئاکاری بە‌دەرە.

«بە‌مانا فە‌لسە‌فیە‌کە‌ی»: سووریالیزم لە‌سەر بناخە‌ی باوە‌ر هینان بە‌راستە‌یەکی بە‌رزی ھە‌ندێتی رۆ‌خسار و شیاو‌زی بە‌ک لە‌دوای بە‌ک هاتووی بیر کە‌وا لە‌کاتی خۆی دا فرامۆش کرابوون. بە‌توانای خە‌ونی مە‌زن و کار‌کردنی بیرو دوور

لە‌ھە‌موو ئامانجێک ھە‌ولی رۆ‌وخاندنی تە‌واوی ھە‌موو پێک هاتوو دە‌روونییە‌کانی تر دە‌دات. ئەم بە‌ری‌زانە بە‌سووریالیزمی مووتلەق باوە‌ریان هیناوە: ئە‌راگۆن، کاریف، کرۆ‌فیل دیلتیل، دسنۆس، ئیلوار، جیرار، لامبۆر، مالکین، مۆریس، نافیل نۆل، بی‌ری، بی‌کۆن، سو‌یو، فیتراک»^(۶) ھە‌موو ھە‌ول و کۆششی سووریالیە‌کان ئە‌و‌بە‌و نادیارو بزر لە‌دی‌ار ھە‌لبە‌ت چە‌ن لە‌وێ کە‌وا جێ‌جێ باوە‌ری خۆیان بوو. بۆ‌یە لە‌و‌گۆشە‌وێتی دە‌ر‌پ‌رین و وینە دە‌رخستنی شتێک - جا لە تابلۆی ھونە‌ری دا بیت یاخود لە وینە‌ی شیعری دا بیت - شتی دژ‌واریان بە‌بە‌کتر دە‌ردە‌بری. سە‌بارەت بە‌م خالە «ئارنێست» لە‌بارە‌ی سووریالیە‌تە‌و دە‌ئیت: (مارە‌بە‌رینە لە‌نیوان دوو راستە‌قینە‌دا کە‌وا لە‌توانادا نێ‌یە لە‌ رۆ‌والتە دا مارە‌یان لە‌بە‌کتری بی‌ریت و ھەرگیزیش پێکە‌وێتی ناگۆنچین)^(۷)

ئەندری بریتۆن لە‌بۆ زیاتر رۆون کردنە‌وێتی رێ‌یازە‌کە‌یان لە «دە‌فەر کونار دە‌رە‌کان»دا «الوانی المستطرفة» دە‌ئیت: (ھێ‌قی دارم کە‌سووریالیزم بە‌ھێ‌چ تە‌قە‌لایە‌کی لە‌وێ چاکتر ھە‌لنە‌ستاییت، کە‌وا دە‌زولکە‌یە‌ک لە‌نیوان جیھانی لێک ترازای جیھانە‌کانی ئاگایی و خە‌ون دا بدۆزینە‌و، یاخود واقیعی ناوێکی و دە‌رە‌کی، عە‌قل و شتی، ھێ‌می و زانستی و خۆشە‌ویستی، ژیان بۆ ژیان لە‌گە‌ڵ شۆرش دا.

لە بە‌رھە‌مە‌کانیاندا شیوێتی نووسینی ماکی‌نە‌بیان (الکتابة الالیة) دە‌گرتە‌بەر، بە‌و بیان‌وێتی گواپە لە‌کاتی بە‌رھە‌م هیناندا خۆیان لە عە‌قلی ئاگادار دوور دە‌خە‌نە‌وێتی جگە‌و بۆ‌ی ئاگایی شل دە‌کە‌ن. تا لە‌سەر‌خۆ وێک کانیانێک ھە‌ل قوولیت. ھەر وێک شە‌لم کو‌ریم نا‌پارێزە‌کە‌ی دادایی‌یە‌کان، بە‌لام نە‌ختێک لە‌وان رێک ترو مە‌نتیقی تر. فلیپ سو‌یو کاتێک لە‌ری‌یازی داداییە‌کاندا بوو دە‌ی ووت: گەر بئە‌وینت ھە‌لبە‌ستێکی دادایی بنووسیت ھەر‌ئە‌و‌ئە‌ندەت لە‌سەرە چە‌ند پارچە کاغە‌زێکی بچووک بە‌ییت و لە‌سەر رۆوی ھە‌ریە‌ک لە‌و پارچانە ووشە‌یە‌ک بنووسیتە‌وێتی بیانخە‌یتە نیو کلاویکە‌و پاشان چۆن لە‌گە‌ڵ دە‌ستدا ھات بە‌ک لە‌دووی بە‌ک پارچە کاغە‌زە‌کان دە‌ر‌پ‌رینت و ریزیان بکە‌یت. بە‌م شیوێتی بە‌سەرە‌ستە‌کە لە‌و ریزە ووشانە پێک دێت.

زۆرجار لە‌کاتی مە‌ستی دا بە‌رھە‌میان دە‌ھینایە کایە‌و، بە‌و بیان‌وێتی گواپە لە‌کاتی سەر‌خۆشیدا عە‌قلی ئاگادار دوورە‌پ‌رێز خۆی پادە‌گرت. ئە‌مە‌یش بوو ھۆی ئە‌و‌ئە‌ی کە‌وا بە‌رھە‌مە‌کانیان گە‌لی شتی شار‌دراو و نە‌گۆنجاوو ناراستە‌وخۆ لە‌خۆیان کو‌ریکە‌نە‌و. بە‌رادە‌یە‌ک مێ‌شکی ئاسایی بە‌ئاسانی نە‌توانیت شیان بکاتە‌وێتی لە‌پێش سووریالیستە‌کاندا (بۆ‌دلی) زۆر بە‌شان و باھووی بە‌نگ کیشیدا ھە‌لی دە‌دا، وای بۆ‌دە‌جوو گواپە بە‌نگ کیشی دە‌بیتە ھۆی لە‌دایک بوونی وینە‌ی بە‌ھیزو جوان.

ئە‌و وینانە‌ی لە‌بەرھە‌می سووریالیە‌کاندا دە‌ردە‌کە‌ون زۆر سە‌یرو سە‌رنج پراکیشن. گەرچی ھونە‌رمە‌ند داھینەر و پەر‌و‌رە‌دە‌کە‌ری بە‌رھە‌مە‌کە‌یە‌تی بە‌لام ژبانی دە‌رو‌رە‌و گە‌شە‌سە‌ندنی شارستانیەت و پێ‌شە‌سازی خۆیان بە‌سەر و سیمای کارە ئە‌دە‌بی و ھونە‌ریە‌کاندا دە‌سە‌پین و کاری تە‌واویان دە‌کە‌نە‌سەر. لە

شعريكى ئېپولئىزدا، شاعىر بە بەرگىكى تازەباھتەنەمە وئەنى ژيانى تازەى گىرت و لەسەرەتاي ھەلبەستەكەيدا دەئيت:

ئەى شوان، ئەى قوللەى ئىغل

بەنە پرەكەن بەم بەيانە زووە دەبارئىن.

شاعىر لەم ھەلبەستەدا ويستويەتى وئەنى شار پارىس بىكىشىت و قوللەى ئىغل لە نىوھەندى شارددا بەشوان بىچونئيت و، پرەكەنى شارىش بەو ھەموو تەنگە دەنگ و ھورنى ئوتۇمبىلانەمە بە رانەمەريان بىچونئيت!

پەيرەكەرانى رىيازى سورىيالىزم بەھەموو كارىكى ئاناساى سەير سەير ھەلدەستان، لەپىناوى ئەمەدا كەخويان لە داب و نەرىتى ژيانى رۇزانە دوور بىخەنەمە. تىكراى بەرھەمەكانيان شان بەشانى خويان بە ئاناساى و ناوتىزە رەوتيان دەكرد.

باش ماوھەك دامەزىنەرانى ئەم قوتابخانەبە وردە وردە باشكەشەيان لى كىرد دوواى ئەمەى زۆرەى زۆريان بىرو باوھەرى سۇشيالىستى زانباريان گرتەبەر دەستيان كىرد بەخەزەمت كىردنى پارتەكەيان ئەمەى كارى تەواوى كىردەسەر سورىيالىستەكان ئەم ووتەبەى (رامبۇ) بوو كەداواى (گۆرەنى ژيانى) دەكرد، ئەم ووتەبەى شاعىرى رەمزان لەگەل ووتەى يەككە لەدامەزىنەرانى ئايدىلۇتۇبەتى سۇشيالىستى دا بەراوورد دەكرد، كەداواى (گۆرەنى جىھانى) دەكرد^(۱۹۲۷) دا ئەراگۇن و برىتۇن و ئىلووارو بىرى و ئونىك چورنەپالى سۇشيالىستى زانبارىەكانەمە. سەرەراى ئەمەى برىتۇن چوربووھە بىزىيانەمە بەلام جىرى رەزامەندىان ئەبوووردە وردە لىيان تەكەبەمە. ھەرەھا يىكاسزى داھىنەرى رىيازى تازەگەرى چورەپال ئەم پارتەمە، بەلام دەس بەردارى رىيازى (كۆيىزم - خىشەكەيانە)كەى خۇى نەبوو. بەلام ئەراگۇن و ئىلووار بوونە دوو كۆلەكەى ھەرە گىرنگى رىيازى رىيالىزمى سۇشيالىستى.

رىيازى سورىيالىزم ەك دەس نىشانمان كىرد دووا بەدوواى رىيازى دادىزم رىيازىكى فىكىرى و ھونەرى ھاتەكەبەمە. لە پىش پەيدابوونى رىيازى سورىيالىزمدا لەمىز ووى ھونەردا گەلىك نمونە ھەن كەتارەبەكى زۆر شىوازو سىمايان لەم رىيازەمە نىك دەبەمە. (باك رواند)كەى (مۇنالىزا)ى داڧىشى بەشىوو ھەردو نىشەمە خەنواوبەكەبەمە، زۆر جار بە شىوازىكى سورىيالى دەدرىتە قەلەم. داڧىشى لەكاتى خۇيدا ھانى قوتابىەكانى دەدا بو سوود ۋەرگرتن لە درزو ھىلە جۇراو جۇرەكانى ھەمورى ئاسمان و رووى دىوارەكان. لەسەدى پازدەھەمدا (پۇش)ى ھونەرمەند تابلۇى (باغى چىزەكانى - حدىقە المىلذات) كىشا، ھىرەرت رىد لەگەل بەرھەمەكانى سلفادۇر دالى دا بەراووردىيان دەكاو دەئيت: (گەرئىت و ئەندىشەى دالى لەگەل ئەندىشەى (پۇش)دا بەراوورد بىكەىن دەبىن ئەندىشەى دالى زۆر لاوازە، ياخود دەتوانىن بلىن ئەندىشەبەكى لەرۇزە) ھەرەھا مۇركى سورىيالى لەتابلۇى (سەرەكەوتى مەرگ)ى (پروگل)دا لەسەدى شازدەھەمدا دەردەكەوتى. ياخود گەلى لەتابلۇكانى (ئارشىمۇلد)و، (گۇبا)ى ئەسپانى لەسەدى ھەژدەھەمدا،

بەتايەتى تابلۇى (مەلبەندى جادوگەران) و (زوحەل مندالەكانى لورف دەكات) لەھەمەمە سەيرتر (والاس قاولى)، شەكپىرش بەسورىيالى دەداتە قەلەم، بەتايەتى لەشانوگەزىى (ھاملىت)دا. لەم بارەبەمە دەئيت: (من زۆر دلىنام لەمەى كەرۇزىك لەرۇزان كىيىكى زۆر گىرنگ و بايەخدار دەبارەى ھاملىت دەنوسرىتەمە ەك پالەوانىكى سورىيالى)^(۱)

ەك ئامازەمان بۇكرد، دامەزىنەرانى رىيازى سورىيالىزم ئاش بەتالىان لى كىرد، يەك لەدوواى يەك روويان لەرىيازەكەيان ۋەرگىرا. بەلام چەند وئەكشىك لەدووايدا پەيدابوون و بەوپەرى دلسۇزەمە لەبانەى سورىيالىتدا كاربان كىرد بەتايەتى (سلفادۇر دالى)

تابلۇكانى ەك خۇى زۆر سەيرو سەرنج پاكىش... تەننەت وئەنى (مۇنالىزا)ى داڧىشىى كىشاو، دەم و چاوى خۇى بەسەمىلە بارىكە بەزور ھەلگشاوھەبەمە لەجىاتى دەم و چاوه نەم و نۆلەكەى مۇنالىزاى لەسەر تابلۇكە نەخشانەمە.

... سلفادۇر دالى: دەلى بەرىز من لەسەرەتادا دوۇمى چىنەكەى خوم بووم كەوا چىنى بۇزۇوايە، بەلام بروام بوپەرى راست بەوى و پاشايەتى و ئورۇستوكراتى ھىناو. من لاىەنگىرى مۇتلەقى پاشايەتىم، ھەرەھا ئازاۋەگىزم و ھەموو ويسامىكش ۋەردەگرم...^(۲)

«سلفادۇر دالى» ۋە «ماكس ئارنىست» ۋە «مار شاگال» ۋە «ماگرىت» ۋە ھەموو وئەكشىە سورىيالىستەكانى تر پەنا دەبەنەبەرى ئاگالى «اللاشعور» بو دارىشى تابلۇكانيان. بەلام ئەمەى شايانى سەسام بوونە ئەمەى كە رۇزىكىان فرۇيد چاوى بەتابلۇكانى دالى دا گىراو ووتى: ئەمەى لەبەرھەمەكانى دالى سەرنجى پاكىشام ئاگالى بوو نەۋەك بى ئاگالى!

ئەم «بى ئاگالى» بە كەوا خاۋەن بىرە بۇزۇواكان لەۋلانە سەرمایەدارەكان دا لافى بولى دەدەن و بەشان و باھووى دا ھەل دەدەن دەتوانىن بلىن شىۋەبەكە لەبىرو ئەندىشەى مېتافىزىقىانە. ھەردووا بەدواى ھەرەس ھىنانى بىرو باوھەرى ئايدىيالىزمەمە بەھەمە پەرەسەندى زانبارىەمە، ھىچ دەرتانىك نەمابەمە جگەلەو قالبەى فرۇيد نەبىت. زۆرى لەبارەمە ووتراۋە دەرتىتەمە بەلام تاۋەكو ئىستا ھىچ ئاكامىكى ئەوتتو لەورروۋەمە بەچىنگ نەھىزاۋە، جگە لەرۇى بە سەستراۋە نەبىت كەبەرەمە روويان بوۋەمە. (ئىمە بەگىشى دەتوانىن بلىن كەبزووتەمەى دوزىنەمەى جىھانى دەرەمە - ھەر ھىچ نەبىت لەرووى روخسارو روالەتەمە - خەرىكە بگاتە كوتابى يەكەى، بەلام لەبارەى جىھانى ناۋەمە نەتورا جىھانى بى ئاگالى ياخود «ئەفرىقاي ناۋەكى» ۋەكو نووسەرى ئەلمەمانى «جان پاول» ناۋى دەبات بدۇزەمە، ئەمەى لەراستىمەمە نىكە دەتوانىن بلىن دوزىنەمە بوىرو بەجەرگەكان كە شاعىران نىكەى سەدەمە نىۋىكە پىۋەى خەرىكەن «ئەفرىقايەمەنى» رەش ترو چىرتىر كىردەمە، ئەمە لەكاتىك دا كەوا ھاۋەلە جوگرافىەكانيان تۋانىان لەسەردەمىكى كۆنترەمە ئەفرىقا بدۇزەمە، ئىستاش كەس ناتوانىت بە كىشۋەرى رەش ناۋى بىات)^(۳)

ھەرەكە دەبىن قوتابخانەى سورىيالىزم ۋەكو فەلسەفەبەكى ھونەرى و

ئەدەبىي بەتەواوى كزبووه، بگره كارىگره كه شى لاواز بووه به لام ناتوانيت نكۆلى لهوه بكرت كهوا سورىاليزم وهكو شيوه بهكى هونهرى و ئەدەبىي لههەندى شوين دا پلهو پايه ي بلندى ههيه، بهلام كه هونهرمه ند ههيه بشوووانيت زور سهركه وتوانه سورىاليزم - وهكو لايه نى تهكنيكى هونهرى - بهكاربهيتت بهينجهوانه ي شيوه ي (تجرىدى) چونكه شيوه ي تجرىدى لايه نى خه له تانندن و لاوازي شارده وه ي ته ده كه ويت به ناوى نو ئى گهرى و تازه گهره وه . . . وهكو نه وه ي هونهرمه ندى تجرىدى وئنه ي چەند هيليكى به گز به كدا چوو بكي شت ياخود چەند له كه به ك و په له بويه ك دابيتت و ناوونيشانكى قه به ي بو دروست كات! كه گوايه ناخى دهروونى مرو ف له كه قاله كانيدا ده رده برت . . . ! نه مه بهينجهوانه ي شيوه ي سورىاليزمه كه يتوستى به تواناو كارامه ي يه كى زور ههيه بو وئنه كيشان . هه هونهرمه ندكى سورىاليسى - جائه گهر وهكو ئه دييك ياخود وهكو وئنه كيشيك - بيگرين تاوه كو خاوه ن نه زموونيكى گه وره نه بيت نهوا هه رگيز ناتوانيت به كاره كى خوى هه لبستت .

نووسه رو هونهرمه ندى پيشكه وئنه خواز ده توانيت له پشناوى خواست و مه به ستكى پيرزدا - وهكو شيوه ز نه ك وهكو فه لسه فه و ناوه روك - شيوه ي سورىالى به كاربهيتت . . .

ههروهكو ئه م وته به ناوبانگه كه ي به زنداشو وئنه كيشيكى پيش كه وئنه خواز وئنه ي په يكه رى ئازادى كيشاوه به مه به ستكى مرو فايه تيانه وه وشيوه به كى سورىاليسانه . له م تابلويه دا په يكه ره كه له برى مه شخه ل كوته كيشيكى له رووى خه لكى بي تاوان دا هه لگرتوه له خواره وه ش جه ماوه رى ره ش و رووت خه ونى

په مەى بەزبانەوه دەبين .

ياخود له مەيدانى هەلبەست نووسين دا هەمان دەرفەت بوشاعير هەيه .
«زاک پرىقيرە شاعيرى گه وره ي فه رنسا كهوا له سالى «١٩٣٢» وه دەستى به شيعر نووسين كردوو . شيوه ي سورىالى كارىكى ته واوى كردبووه سه رى سه ره براى ئەمەش شيعره كانى به سه ر زمانى خه لكه وه يه وهكو گورانى ي فۆلكلورى ده يانيز نه وه . . ئەمەش خوى له خوى دا پلهو پايه ي شاعير دەست نيشان ده كات .

له هونراوه به كى دا كهوا شيوه ي سورىالى به خويه وه گرتوه به قەلب كراوه ي هيرش ده بانه سه ر يزىمى سه رمايه دارى و ده ليت :

چۆله كه كه م كرده سه رم
كلآوه كه شم خسته نيو قه فه سه كه وه
به هه ناسكه بركى ده رچوومه ده ره وه
كاتيك كه جه نه رال چاوى پيم كه وت ، وه ستا
بى و وتم : بو ده ست بو به رز نه كر ده وه
چۆله كه كه له برىم وه لامى داوه :
- له مه ودا چيتر باوى ده ست هه لبرين نه ماوه .
جه نه رال به گورجى داواى لى بوور دنى لى كردو وتى :
- له من وايه ده ست هه لبرين هه رماوه
- قه يناكه ، قه يناكه . چۆله كه كه وتى
خه لكى تريش هه مان هه له دووباره ده كه نه وه ^(١٣)

په راويز و سه رچاوه

- و: ألياس بدوي - منشورات وزارة الثقافة دمشق ١٩٧٣ - ل ١٢٨ .
- ٨ - فلسفة السريالية - فريدناند آلكية - و: وجيه العمر - منشورات وزارة الثقافة والأرشاد القومي دمشق ١٩٧٨ - ل ٨٣ .
- ٩ - آفاق النقد التشكيلي - عباس الصراف - وزارة الثقافة والأعلام بغداد ١٩٧٩ - ل ١٥٠ .
- ١٠ - عصر السريالية - والاس فاوولى - و: خالدة سعيد - مؤسسة فرانكلين للطباعة والنشر بيروت ١٩٦٧ - ل ١٢٠ .
- ١١ - مجلة الهلال المصرية - ديسمبر ١٩٦٦ - حوار مع سلفادور دالى - وه رگيران و ئاماده كر دنى : خديجة قاسم - ل ١٥٠ .
- ١٢ - ثورة الشعر الحديث - الجزء الأول - د. عبدالغفار مكايي - الهيئة المصرية العامة للكتاب ١٩٧٢ - ل ٢٩ - ٣٠ .
- ١٣ - كوزقارى ألف باء - - زمارة (٤٥١) السنة التاسعة ١٩٧٧ - (جك بريشير) نووسينى : عبدالوهاب الداوقى - ل ٥١ .

- ١ - مشكلة الفن - د. زكريا أبراهيم - دار مصر للطباعة ١٩٧٦ - ل ٤٠ - ٤١ .
- ٢ - مجلة الآداب الأجنبية. عدد الأول السنة السادسة - ١٩٧٩ (بين النقد الأدبي والتحليل النفسي عادل الفريجات - ل ٢٩٩ .
- ٣ - الفن والأنسان - د.عزالدين أسماعيل ل ١٨٧ .
- ٤ - مجلة الطليعة الأدبية - عدد الثالث السنة السادسة ١٩٨٠ (مفهوم الشعر عند نيرودا). حمادي عبدالله ل ٢٦ .
- ٥ - موسوعة المصطلح النقدي - اللامعقول - ارنولد - پ - هنجلف. و: د. عبدالواحد لؤلؤة - وزارة الثقافة والفنون ١٩٧٩ - ل ٦٠ .
- ٦ - بيانات السريالية. اندرى بريتون. و: صلاح برمدا - منشورات وزارة الثقافة والأرشاد القومي دمشق ١٩٧٨ - ل ٤١ .
- ٧ - اندريه بريتون والمعطيات الاساسية للحركة السريالية - ميشال كاروگ .

السريالية

بقلم: معتمد سالي

ومسارقتها من تأثيرات في أذهان الناس وبخاصة الأدباء والفنانين والمفكرين. . هذا من جانب ومن جانب آخر كان لظهور سلسلة من المدارس الفنية والفكرية فيما سبق، الأثر الفعال لبلورة فكرة تلك الحركة. . . ولنظريات (فرويد) فيما تخص الحلم والسلاوي الأثر البالغ والحاسم في مجمل نتاجات السرياليين. لجأ السرياليون الى الحلم اللامالوف والكتابة الأوتوماتيكية، وتوغلوا في الأعماق السحيقة من اللاوعي - كما كانوا يدعون - لأجل أنجاز نتاجاتهم الأدبية والفنية. .

تضائل تأثير هذه المدرسة فيما بعد، وفترت هِمَمُ الكثير من روادها، شأنها شأن سابقتها أي الحركة الدادائية. . لكن السريالية كاسلوب لها حضور دائم في كثير من المعارض الفنية في كثير من دول العالم، وتعمل فعلتها في أذهان الكثير من الفنانين. . حيث بمقدور الفنان أن ينتج أثراً واقعياً من حيث المضمون، وسريالياً من حيث الأسلوب. وبذلك يستطيع خدمة رسالة الفن، بعكس التجريدية الخالصة التي لاتخدم الواقع إطلاقاً بأي شكل من الأشكال، والتي تحاول حجب الشمس عن التكوينات والاجسام الحية والجامدة بطبقات كثيفة من الضباب والغيوم، بغية أرباك ذهن المتفرج.

فالأدب والفن الكردي المعاصر، لم يكن بمنأى عن تأثيرات المدارس الفنية العالمية. وأثرت السريالية تأثيراً بئناً في نتاج الفنانين والأدباء الكرد المعاصرين. وكما نجد - ملامح سريالية - في بعض القصائد الكلاسيكية الكردية، وكثير من القصائد الفلكلورية الشعبية. . .

تعد الفترة الممتدة من نهاية القرن التاسع عشر وبداية قرن العشرين، بحق فترة التحولات الكبيرة والتطورات الهائلة في مسيرة المجتمع البشري. حيث طرأت تغيرات واسعة على نظرة الإنسان الكثير من الامور الجارية. وكما هو معلوم أن علاقة الفن والأدب بالحياة اليومية مترابطة ومتينة، ويؤثر كل واحد منها في الآخر بشكل فاعل ومؤثر، لذا نجد ظهور كثير من المدارس الفنية والأدبية والفكرية في تلك الفترة الزمنية التي تبدأ من نهاية القرن المنصرم. حيث نجد المدرسة الواقعية والأنطباعية والطبيعية والتعبيرية والرمزية والتجريدية والتكيفية. . الخ.

قبل بروز المدرسة السريالية - والتي هي مدار بحثنا - تطالعتنا الحركة الدادائية التي ظهرت حركة فنية وفكرية في الساحة الاوربية. قام ليف من الادباء والفنانين والمفكرين بتأسيس حركة فكرية وفنية وذلك في مدينة (زيورخ) سنة (١٩١٦) وأطلقوا عليها اسم المدرسة (الدادائية). ومن أبرز مؤسسيها هو (تريستان تزارا). مالبثت أن تلامشى تأثير هذه الحركة وفقدت مفعولها. وولدت من رحمها حركة فكرية جديدة في عشرينات من قرننا الحالي، والتي تعرف باسم المدرسة (السريالية).

نشر أول بيان لهذه المدرسة سنة (١٩٢٤) من قبل (اندرية بريتون). أما فيما تخص كلمة السريالية (SUR realism) فهي في الأصل كلمة فرنسية وتعني (ما فوق الواقع) وأنضوى تحت لوائها كثير من الأدباء والفنانين أمثال (أراگون، أيلوار، أبولينير، جيرار، ماكس جاكوب وغيرهم).

قامت السريالية وبرزت كحركة فنية وفكرية أثر الظروف التي كانت قائمة آنذاك، جراء تأثيرات الحرب العالمية الأولى